

[Viggo Starcke.]

nes indvandring netop i Sydslesvig, der skabte kærnen til det danske rige; man mener endogså, at Danmarks navn er født i Sydslesvig. Dér lå gennem århundreder Hedeby som en af de største transithandelsbyer i Nordeuropa; handelen mellem Østersøområdet og Nordsøområdet gik ind gennem Slien og Ejderen, hvor Hedeby lå på en ganske lille smal landstrimmel. Det er rigtigt, at Hedeby i en kort periode i vikingetiden var på tysk hånd, men det var kun få år. Det er også rigtigt, at Hedeby i nogle få årtier var på svensk hånd, men ellers har disse landstrækninger historisk altid hørt til Danmark, lige indtil Danmark ved sin egen tåbelige toldpolitik var med til at jage den slesvigske befolknings interesser sydpå ved at opretholde en toldgrænse mellem hertugdømmerne og det øvrige kongerige ved Kongeåen.

Det var ikke uden interesse, man hørte det ærede medlem fru Bodil Koch holde sin smukke tale her i dag, men når det ærede medlem kunne sige, at freden med Japan var en brand i næsen på Rusland, så kan jeg ikke rigtigt forstå berettigelsen af en sådan udtalelse, når man husker på, at det da var Amerika og tildels England, som bar hovedbyrden i kampen imod Japan, mens Rusland kun deltog i denne kamp i 6 dage, og det endda kun rent formelt, ikke reelt. I sin tid havde Mr. Chamberlain i England den samme blåøjede tro, som det ærede medlem fru Bodil Koch sandsynligvis har, på, at en aftale med Hitler var en aftale, man kunne stole på. Det sagdes om Chamberlain i sin tid, at han havde det syn på Hitler, at han vidste nok, at han ikke var fra Birmingham, men han troede da i det mindste, at han var fra Manchester. For en englænder af den støbning var det umuligt at tænke sig, at man, når man havde truffet en aftale, så ikke holdt den. Vi må imidlertid ikke glemme, at der er mange aftaler, som er truffet med kommunister, som ikke er blevet holdt, og at disse i dag har en real interesse i at forsinke og i at forhindre, at den vestlige verden bliver stærk nok til at kunne modsætte sig en adskillelse, en sønderdeling og en underkastelse.

Jeg ser sådan på det, at en afspænding af den internationale situation kun er mulig ved, at den vestlige verden får en styrke, som kan borttage fristelsen til aggression, og ved, at man samtidig gennemfører reformer, som fjerner uretfærdigheden i samfundene, den uretfærdighed, som giver grobund for kommunisme, og reformer, der fremmer samarbejdet mellem nationerne ved

at nedbryde de barrierer af told og restriktioner og afspærringer, som folkene i deres visdom eller mangel på visdom opretholder.

Derfor anser jeg den politik, som den højtærede finansminister og den højtærede handelsminister herhjemme er repræsentanter for, for at være farlig for Danmarks interesser og for samarbejdet i Europa. Da frihandelen blev gennemført i England for godt 100 år siden, var det en konservativ minister, Robert Peel, der var premierminister, men den liberale frihandelsforkæmper Richard Cobdens argumenter havde gjort stort indtryk på ham, så stort indtryk, at han gennemførte den frihandel, som hans politiske modstandere havde argumenteret for. I den anledning blev han angrebet af sin daværende partifælle Disraeli, som i nogle meget elegante taler sagde, at Peel havde overrasket de liberale, mens de var i vandet, og stjålet deres tøj. Herhjemme er det ulykkeligvis sådan, at den højtærede finansminister ser ud til at have stjålet de konservatives tøj — hvis ikke det er sådan, at han er blevet tvunget til at gå i tøjet. Tænker man på den fredstraktat, handelstraktat og frihandelstraktat, som det lykkedes Cobden at slutte med Frankrig i 1860, en traktat, som var af den største betydning for det senere diplomatiske, ideologiske og militære samarbejde mellem England og Frankrig, så forstår man ikke rigtig, at den højtærede regering vil kunne række hånd til en politik, som går på tværs af noget sådant.

Når den højtærede finansminister har tilkendegivet, at det er nødvendigt, samtidig med at man afvikler restriktioner, at forhøje tolden, så burde den højtærede finansminister have gjort dette lands befolkning opmærksom på, at i november gennemførte Italien en liberalisering af sin udenrigshandel, ikke på 75 eller 76 pct., men på 98 pct., og man praktiserede samtidigspolitikken på en noget anden måde, idet man, samtidig med at man gennemførte en liberalisering på 98 pct. af handelen, nedsatte toldbyrderne 10 pct. Der stod den 25. april i „Børsen“ aftrykt et resumé af en beretning fra Danmarks ambassadør i Rom, og jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om det ikke er rigtigt, at der er sket dette i Italien, og om det ikke er urigtigt, at den højtærede finansminister ikke har gjort den danske befolkning opmærksom derpå.

Fuglsang: I sin tale i går var den ærede ordfører for venstre inde på ønskeligheden af at nedsætte de offentlige udgifter og på den måde også få skatterne ned, og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft talte